

عنوان مقاله:

تحلیل معنایی «بلاغ مبین» در قرآن کریم

محل انتشار:

سومین همایش علوم انسانی (پیشرفت های نوین در عرصه علم و فراعلم) (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

مهدی حسن زاده - مرکز ملی پاسخگویی به سوالات دینی، اصفهان

خلاصه مقاله:

از کلمات پربسامد قرآن کریم، واژه «بلاغ» با مشتقات آن است. این واژه با کلمات کلیدی دیگری مثل «مبین» هم نشین شده است با هم آیی این دو واژه، ترکیب «بلاغ مبین» را ساخته است. حال این دو واژه و امثال آن در کتاب های لغت، ترجمه های قرآن، تفاسیر و... بیشتر بر اساس معنای پایه، معنا شده است ولی معنای نسبی آن در روابط معنایی جدیدی که هندسه معرفتی قرآن و جهان بینی خاص آن ارائه می کند، بررسی نشده است. سؤال اساسی این تحقیق آن است که در صورت شبکه ای دیدن و مجموعی دیدن آیات قرآن و هندسه خاصه که روابط هم نشینی، جانشینی، تقابل و... ارائه می کنند، معنای «بلاغ مبین» و به دنبال آن، وظایف مبلغی که قرآن معرفی می کند چیست؟ این پژوهش با توجه به معنای پایه و نسبی، استفاده از قواعد معنا شناسی و بیان روابط معنایی مثل هم نشینی، جانشینی و... به تحلیل و توصیف معنای «بلاغ مبین» می پردازد. بررسی و تحلیل معنا شناسانه این پژوهش نشان می دهد تبلیغی مبین است که بعد از دعوت به توحید، رسالت، کتاب آسمانی (وحی) و شریعت، دعوت به موَدّت فی القربی کند و این موَدّت فی القربی چنان اهمیتی دارد که عدم ابلاغ آن، مساوی است با عدم کل رسالت.

کلمات کلیدی:

بلاغ، مبین، توحید، شریعت، حق، موَدّت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1115036>

